

betaling af aktieudbytte omfattet af de almindelige forældelsesregler.

Forældelsesproblemet antoges af obligationsudvalget kun sjældent at ville opstå, idet udbetaling af ydelser i henhold til det indskrevne som hovedregel vil ske ved automatisk overførelse til den af ejeren opgivne konto i et pengeinstitut eller eventuelt ved check eller på anden måde direkte til ejeren, jfr. bemærkningerne til § 13, stk. 1.

Det tilføjes, at registrering i værdipapircentralen ikke medfører nogen ændring af den bestående retstilstand vedrørende andre ophørs måder, f. eks. præklusion. Det betyder, at dansk rets almindelige regler finder anvendelse.

Til § 15

Såfremt det kontoførende institut bliver opmærksom på fejl i det registrerede, giver man det med denne regel en mulighed for at tage initiativ til, at det registrerede kan blive ændret.

Den endelige afgørelse af, om der skal foretages en ændring i det registrerede, træffes af værdipapircentralen.

Reglen i stk. 2 giver værdipapircentralen mulighed for at rense ud i registeret ved at slette registrerede rettigheder, der åbenbart er ophørt. Bestemmelserne svarer til tinglysningslovens § 20.

Værdipapircentralens afgørelse, der efter § 10, 3. pkt., såvidt muligt skal meddeles den efter registeret berettigede, kan indbringes for klageafdelingen, jfr. forslaget § 23, stk. 1. Der er ligeledes mulighed for at rejse erstatningskrav efter § 17, dersom en fejlagtig ændring efter § 15 påfører nogen berettiget et formuetab.

Til § 16

Bestemmelsen giver ligesom forslaget § 15, stk. 2, værdipapircentralen mulighed for at rense registeret for ophørte rettigheder. Ligesom i tinglysningslovens § 20 foreslås det, at indehavere af konti, på hvilke der er registreret rettigheder, om hvilke det må antages, at de sandsynligvis er ophørt, eller der ikke længere findes nogen berettiget, kan indkaldes ved bekendtgørelse i Statstidende med 3 måneders varsel til at gøre deres rettigheder gældende. Dersom ingen berettiget melder sig, skal rettighederne udslettes af registeret. Underretning herom skal såvidt muligt gives den efter registeret berettigede, jfr. § 10, 3. pkt.

I stk. 2 bemyndiges industriministeren til at fastsætte nærmere regler for indkaldelsen efter stk. 1. Der vil således kunne fastsættes nærmere regler

med hensyn til udformning af indkaldelsen i Statstidende.

Til § 17

Denne bestemmelse om værdipapircentralens erstatningspligt er delt op i dels en almindelig erstatningsregel i stk. 1 vedrørende fejl i forbindelse med registrering af rettigheder, dels en speciel erstatningsregel i stk. 3 med forbindelse til forslaget § 11, 2. pkt. Hertil kommer i stk. 2 en regel om regres mod det kontoførende institut.

Erstatningsreglen i stk. 1 pålægger værdipapircentralen et objektivt ansvar, idet ansvaret omfatter selv hændelige fejl og fejl begået af eller i et kontoførende institut. Indførelsen af dette strenge ansvar skyldes dels ønsket om at skabe fuld tillid til systemet og dels, at et sådant strengt ansvar er påkrævet af hensyn til de berettigede, da registrering i værdipapircentralen er obligatorisk. Dog kan erstatningen nedsættes eller bortfalde, såfremt den, der har lidt tab, selv har medvirket til fejlen.

I obligationsudvalgets betænkning nævnes på s. 67, at der kan opstå en række specielle spørgsmål i denne forbindelse, således f. eks. om hvem der skal have retten over et fondsaktiv, og hvem der skal have erstatning, når der fejlagtigt sker kontooverførelse trods en tidligere kontooverførelse, og der uden forbehold gives meddelelse om den senere kontooverførelse. I tinglysningslovens § 34, som handler om fejl og forsømmelser vedrørende førelsen af tingbogen, lader man det bero på et skøn over det enkelte tilfælde samtlige omstændigheder, hvordan problemet skal løses. Ved fejl ved registreringen i værdipapircentralen vil der ikke være samme behov for en individuel løsning, da der ikke som ved rettigheder over fast ejendom er tale om rettigheder af individuel karakter. Det ville derfor efter udvalgets opfattelse formentlig i det fremhævede tilfælde være det rigtigste at lade den i tid første erhverver beholde selve retten og give erstatning til erhverver nummer 2.

Den specielle erstatningsregel i stk. 3 giver erstatning til den godtroende erhverver, der bliver mødt med en indsigelse om, at en registreret aftale er ugyldig som følge af falsk eller voldelig tvang, jfr. § 11, 2. pkt. Reglen har tinglysningslovens § 31 som forbillede.

Det er vanskeligt at udtale sig om, i hvilket omfang værdipapircentralen vil komme til at udrede erstatning efter stk. 1 og 3. For tinglysning har erstatningspligten i årene 1974-76 i alt kun andraget ca. 170.000 kr. i henhold til tinglysningslovens § 31 fordelt på to sager vedrørende falsk. Det er